

Kitą rytą Tukas ruošėsi į darželį.

– Ar galiu pasiimti traukinuką? – paklausė kiškutis mamos.

– Darželio grupėje jūs turite labai daug žaislų. Tikriausiai ir traukinių ten yra?

– Taip, yra. Bet mano traukinys – pats gražiausias ir didžiausias! Aš labai noriu jį parodyti kitiems vaikams.

– Jei į darželį nešiesi savo žaisliuką, turėsi juo dalintis su kitais. Ar dalinsiesi? – paklausė mama.

– Žinoma, dalinsiuosi! Pažadu! Prašau, prašau, PRAŠAUUUU! – prašė ilgausis.

– Gerai, bet ne visą traukinį, o tik garvežiuką. Ir nepamiršk savo pažado dalintis žaislu su kitais vaikais!

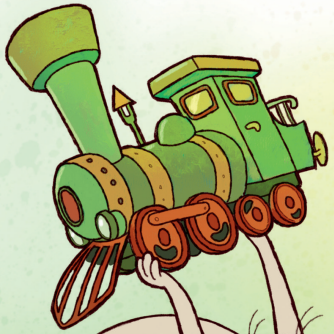

– Aš dovanų gavau TRAUKINĮ! – vos atėjęs į kiškučių grupę garsiai sušuko Tukas.

Visi kiškučiai metė graužti morkas ir susispietė aplink Tuką.

– Koks gražus traukinys, – bandė paglostyti žaisliuką kiškutė Barbora. – Ar galiu jį palaikyti?

– Tai ne visas traukinys, – prispaudė žaisliuką prie pilvuko Tukas. – Nieko tu nesupranti! Tai tik GARVEŽIUKAS, kuris traukia vagonus. Namuose dar turiu bėgius, kelio ženklus ir net visą stotį.

– Tai gal eikime VISI KARTU pažaisti tavo garvežiuku? Būtų labai smagu! – pasiūlė kiškutis su akiniais.

– Ne, garvežiuku žaisti negalite! Nes... nes... NETURITE TINKAMŲ BĖGIŲ! – savo žaislu nenorėjo dalintis Tukas.

Prie susispietusių kiškių priėjo grupės auklėtoja ir tarė:

– Vaikai, jau visi pamatėte naująjį Tuko garvežiuką.

Bet jei Tukas nenori dalintis juo su grupės draugais, teks palikti žaisliuką spintelėje. Vaikai, prašau baigti graužti savo pusrytėlius.

Kai atėjo laikas kiškučiams grįžti į darželio vidų, Tukas pasigedo savo garvežiuko. Ieškojo visur, bet niekur nerado. Nusiminęs ėmė garsiai raudoti.

– Tukai, tai kurgi dingio tavo garvežiukas? Argi tu jo nepalikai spintelėje? – paklausė auklėtoja.

– Ne, aš jį paslėpiau LAUKE, kad niekas nesurastų, o dabar pats nerandu. Gal jį surado ir smėlyje užkasė mano draugas BARSUKAS PUKAS?!